

העכביש של רבי נחמן

אני הופך דפים, מדי לילה, ומרחם על גופי.
אין שום קשר בין שני המעשים, אך יתכן שזה סופי.

בבואי אצל המלים, קשה לי להחליט – באיזו שפה
עולה הצעקה בסימפונות, ומתמוטטת בקפלי מזוי, רפה.

רהויות נוגעת בי התנומה, מדובבת, ואחר אינה מרפה.
בחילת הערנות מתהפכת בקרבי כחרב. ומצפה.

האצבע משתהה. מהססת. מעט והיא תגע בענבל.
צעקה, כנחש, תפרץ. ובגרוני יותר העור שנשל.

אני מרחם על גופי האורב לי מעבר לדה ומתכוונו.
מה יאמר אם ידע שאין הדה מגן עליו. ועלי לא כל שכן.

אחד משנינו אינו יודע מה לו מצפה מעבר לדה.
אחד משנינו יודע. והוא צועק כל הלילה כמו מטרף.

גליון 5-6, דצמבר, 1977

השיר נכתב בעברית